

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' תמוז:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

וְזֶהוּ מֵה שְׁאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָה: מֵאֵי טַעַמָא עֲזִי
מִסַּגְן בְּרִישָׁא וְהֵדֵר אֲמַרִי, כְּבָרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם,
בְּרִישָׁא חֲשׁוּכָא וְהֵדֵר נְהוֹרָא (שְׁבֶת ע"ז). עֲזִי זֶה בְּחִינַת אֲמוּנָה,
בְּחִינַת (תְּהִלִּים צ"ג): "לֵב שׁ ה' עִז הַתְּאֵזֵר", בְּחִינַת (יִשְׁעִיָה י"א): "וְהָיָה
צֶדֶק אֲזוּר מִתְנָיו, וְאֲמוּנָה אֲזוּר" וְכוּ'. וְהֵדֵר אֲמַרִי – אֲמַרִי בְּחִינַת
הֶרְפוּאָה, בְּחִינַת (שָׁם נ"ז): "אֲמַר ה' וּרְפֹאתֵינוּ", וְזֶהוּ אֲמַר; רֵאשִׁי
תְבוּת: אֵשׁ מִיַּם רוּחַ, שְׁמֵשׁ הֶרְפוּאָה. הֵינּוּ מִפְּנֵי מָה עֶקֶר
הֶרְפוּאָה עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כִּי צָרִיךְ לְהַקְדִּים אֲמוּנָה בְּתַחֲלָה, וְאַחַר
כֵּן זוֹכִין לְרְפוּאָה, וְהַשִּׁיב: כְּבָרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּרִישָׁא חֲשׁוּכָא
וְהֵדֵר נְהוֹרָא, הֵינּוּ, כִּי זֶה הוּא בְּחִינַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁבְּרִישָׁא
חֲשׁוּכָא וְכוּ', כִּי עֶקֶר גְּדוּל הָאֲמוּנָה – עַל-יְדֵי הָעֲצָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת:
"מַגִּלָּה עֲמֻקּוֹת מִנֵּי חֲשָׁךְ", כִּי אֵין הָאֲמוּנָה נִגְדֶּלֶת בְּשִׁלְמוֹת רַק
בְּאוֹר הַיּוֹם, וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְקַבֵּל הֶרְפוּאָה רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כִּי
צְמִיחַת הֶרְפוּאָה הִיא רַק בְּאוֹר הַיּוֹם, בְּבְחִינַת: "אֵז יִבְקַע כִּשְׁחַר
אוֹרֶךְ" וְכוּ', כַּנֶּ"ל:

ג. וְלִדְלוֹת וְלִגְלוֹת הַמַּיִם הַנֶּ"ל, דְּהֵינּוּ הָעֲצוֹת, לָזֶה צָרִיכִין אִישׁ
תְּבוּנוֹת, בְּבְחִינַת: "מַיִם עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ,
וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יִדְלָנָה". וְזֶה שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים ל"ב): "כִּי גוֹי אֲבַד עֲצוֹת
הֶמְחָה, וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה", כִּי כְּשֶׁאֵין תְּבוּנָה, עֲצָתוֹ אֲבוּדָה, כִּי
הַתְּגִלוֹת הָעֲצָה – עַל-יְדֵי אִישׁ תְּבוּנָה כַּנֶּ"ל. וְאִישׁ תְּבוּנוֹת הוּא,
מִי שֵׁישׁ לוֹ נְשֻׁמָה, בְּבְחִינַת (אִיּוֹב ל"ב): "וְנִשְׁמַת שִׁדֵי תְּבִינָם".

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'קמח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְצָרִידֶךָ לְזֶכֶךָ וּלְצַחְצַחַת הַנְּשָׁמָה, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי שְׂמִמְשִׁידֶךָ:
הַמְּשַׁכֶּת רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ צְמֻצוּמִים, שְׁזֶה בְּחִינַת שְׂדֵי, שֶׁהוּא בְּחִינַת צְמֻצוּם, כִּי שְׂדֵי - עַל שֵׁם שְׂאֵמֶר לְעוֹלָמוֹ דִּי, (כְּמוֹבֵא בְּפִירֵשׁ"י פְּרָשַׁת מִקֵּץ, וְעַיִן בְּרֵאשִׁית־רַבָּה פְּרָשַׁת ה' וּפְרָשַׁת מ"ו, חֲגִיגָה י"ב), וְעַל־יְדֵי־זֶה מְצַחְצַח הַנְּשָׁמָה. וְזֶהוּ: "וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְּבִינָם" - שֶׁעַל יְדֵי בְּחִינַת שְׂדֵי, דְּהֵינּוּ הַמְּשַׁכֶּת רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ צְמֻצוּמִים, עַל־יְדֵי־זֶה מְצַחְצַח הַנְּשָׁמָה, וְאֵזִי הוּא אִישׁ תְּבוּנוֹת כַּנ"ל. כִּי עַל־יְדֵי הַמְּשַׁכֶּת רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ צְמֻצוּמִים, דְּהֵינּוּ לְתוֹךְ גּוֹפִים, עַל־יְדֵי־זֶה נִכְפָּל וְנִתְרַבָּה פְּרֻנְסָתוֹ, כִּי כְּשִׂמְשִׁידֶךָ רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ צְמֻצוּמִים, דְּהֵינּוּ לְתוֹךְ גּוֹפִים, זֶה בְּחִינַת בְּרִיאָה, כִּי נַעֲשֶׂה עִתָּה בְּרִיאָה חֲדָשָׁה עַל־יְדֵי חֲבוּר רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת עִם הַגּוֹף וְהַצְּמֻצוּם, שְׁזֶה עֵקֶר הַבְּרִיאָה, וְאֵזִי תִּכְף כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה אִיזָה בְּרִיאָה, אֵזִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נוֹתֵן פְּרֻנְסָה תִּכְף, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְפָרְנֵם 'מִקְרָנֵי רְאֵמִים עַד בִּיצי כְּנִים' (עֲבוּדָה זָרָה ג:), וְתִכְף שִׁישׁ בְּרִיאָה, תִּכְף הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נוֹתֵן פְּרֻנְסָה, כִּי הַנְּשָׁמָה לְבַד אֵינָה צְרִיכָה פְּרֻנְסָה, וְכֵן הַגּוֹף לְבַד אֵינּוּ צָרִידֶךָ גַּם כֵּן פְּרֻנְסָה, וְעֵקֶר צֶרֶךְ הַפְּרֻנְסָה הוּא רַק כְּשֶׁנִּתְחַבֵּר הַנְּשָׁמָה עִם הַגּוֹף, דְּהֵינּוּ 'שִׁתּוּפָא דְנַפְשָׁא וּבְשָׂרָא' (עַיִן הַקְּדָמַת הַתִּיקוּנִים) אֲזִי צְרִיכִין פְּרֻנְסָה, וְעַל כֵּן עַל־יְדֵי שְׂמִמְשִׁידֶךָ רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ צְמֻצוּמִים וְגּוֹפִים שְׁזֶה בְּחִינַת בְּרִיאָה, בְּחִינַת שִׁתּוּפָא דְנַפְשָׁא וּגּוֹפָא, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַבָּה וְנִכְפָּל פְּרֻנְסָתוֹ, כִּי תִכְף כְּשִׁישׁ בְּרִיאָה, נוֹתֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ פְּרֻנְסָה כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֻכּוֹת ס"ג): כָּל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ - דְּהֵינּוּ שְׂמִמְשִׁידֶךָ וּמְשַׁתֵּף רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ הַצְּמֻצוּם שֶׁהוּא בְּחִינַת צַעַר, אֵזִי כּוֹפְלִין לוֹ פְּרֻנְסָתוֹ, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַבָּה

הַפְּרָנְסָה כַּנ"ל. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה שְׂדֵי בְּצַרְיָה, וְכֶסֶף תּוֹעֲפּוֹת לָהּ. 'שְׂדֵי' זֶה בְּחִינּוֹת הַצְּמִצּוּם, בְּחִינּוֹת הַמְּשַׁכֵּת רוּחַ נְיֻוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ הַצְּמִצּוּם, בְּחִינַת 'מִשְׁתַּף שָׁם שָׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ' – עַל-יַדֵּי-זֶה: "וְכֶסֶף תּוֹעֲפּוֹת לָךְ", הֵינּוּ רַבּוּי הַפְּרָנְסָה כַּנ"ל, וְעַל-יַדֵּי הַפְּרָנְסָה הוּא מְצַחֵצַח נַפְשׁוֹ, כִּי אֲכִילַת הַצַּדִּיק הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַנְּשָׁמָה, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב (מִשְׁלֵי י"ג): "צַדִּיק אוֹכֵל לְשִׁבְעַ נַפְשׁוֹ", וְשִׁבְיעַת הַנְּפֶשׁ זֶה בְּחִינַת הַצְּחָצְחוֹת, שֶׁמְצַחֵצַח נַשְׁמָתוֹ עַל-יַדֵּי אֲכִילָתוֹ, בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָּה נ"ח): "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֵצְחוֹת נַפְשֶׁךְ". וְאֵזוּ כְּשֶׁמְצַחֵצַח נַשְׁמָתוֹ, אֵזוּ הוּא אִישׁ תְּבוּנוֹת, בְּחִינַת: "וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְּבִינָם" כַּנ"ל. וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִתְּגַלֵּין הָעֲצוֹת כַּנ"ל. וּמִשָּׁם גְּדֻלָּה הָאֱמוּנָה וְכוּ' כַּנ"ל:

ד וְדַע, שְׁעַל יַדֵּי נְפִילַת הָאֱמוּנָה עַל-יַדֵּי-זֶה נַעֲשֶׂה וְנִתְחַזַּק אֱמוּנוֹת כְּזִבִּיּוֹת, אֱמוּנוֹת הָעֲבוּדָה זָרָה וְכִיּוֹצֵא, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב (יְחִזְקֵאל כ"ו): "אֲמַלְאָה הַחֲרָבָה", כְּשִׁזְהָ קָם זֶה נוֹפֵל וְכוּ' (עֵינ מְגַלָּה ו) (וְעֵינ רִש"י תוֹלְדוֹת ע"פ וְלֹאִם מִלֵּאִם יֵאֱמִין). כִּי עַקֵּר קִיּוּם וְחִזּוּק אֱמוּנוֹת כְּזִבִּיּוֹת הוּא מִנְּפִילַת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִשְׁמַעְלִין הָאֱמוּנָה הַנְּפוּלָה, מִזֶּה נַעֲשִׂין גְּרִים, כִּי עַל-יַדֵּי שְׁנֵלְקָטִין וְנִבְרָרִין נְפִילַת הָאֱמוּנָה שְׁמִשָּׁם יִנִּיקַת אֱמוּנָתָם, עַל-יַדֵּי-זֶה נִחְלָשׁ כַּח אֱמוּנָתָם, וְאֵזוּ הֵם חוֹזְרִים לְאֱמוּנָתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה וְנַעֲשִׂין גְּרִים.

וְלַפְעָמִים נַעֲשִׂין גְּרִים בְּכַח וְלַפְעָמִים נַעֲשִׂין גְּרִים בְּפַעַל. הֵינּוּ אִזּוֹ שְׁנַעֲשִׂין גְּרִים מִמֶּשׁ בְּפַעַל, שְׁבֹאִין עֲכוּ"ם וּמִתְגִּירִין אִזּוֹ שְׁנַעֲשֶׂה רַק בְּכַח, שְׁעַל יַדֵּי שְׁמַעְלִין אֱמוּנָה הַנְּפוּלָה וְנִחְלָשׁ אֱמוּנָתָם, עַל-יַדֵּי-זֶה נִתְּגַלָּה לָהֶם בְּמָקוֹם שֶׁהֵם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּמֵאֲמִינִים שָׁם בְּמָקוֹם שֶׁהֵם, שִׁישׁ יַחִיד קְדָמוֹן יִתְבַּרְךָ, בְּבְחִינַת (מִלְאֲכֵי א): "בְּכָל מָקוֹם מְקַטֵּר וּמְגַשׁ לְשָׁמַיִם". וְזֶה תְּלוּי כְּפִי חִזּוּק הָאֱמוּנָה כְּזִבִּיּוֹת שֶׁהָיָה מִתְחַלָּה, הֵינּוּ כְּשֶׁהָאֱמוּנָה כְּזִבִּיּוֹת

חוק נתן ולא יעבור

ל'קנ - אומר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

היתה חוקה בתחלה, אזי אחר כך בשמשברין אותה ומעלין
האמונה הנפולה דקדשה משם ונעשין גרים, אזי נעשין גרים
בפעל ממש, וכשהאמונה כזביות לא היתה חוקה כל-כך בתחלה,
אזי בשנשברת ומהפכין אותה אל הקדשה, אזי אין נעשה ממנה
רק גרים בכח:

ה והנה הכלל - שעל ידי שמעלין אמונה הנפולה, על-ידי-זה
נעשין גרים, ומחמת שאלו הגרים נעשין מלקיטת
נפילת האמונה, על-כן הם מזיקין לישראל, בבחינת (קדושי ע:):
'קשים גרים לישראל כספחת'. ספחת - הינו מכות, בבחינת מכות
מפלאות הנ"ל, שנעשין על-ידי נפילת האמונה כנ"ל, ומחמת
שאלו הגרים נעשין מלקיטת נפילת האמונה, על-כן הם קשים
כספחת כנ"ל:

ואלו הגרים הם מכניסין גאווה בישראל, כי אמרו רבותינו,
זכרונם לברכה (חגיגה ה:): "במסתרים תבכה נפשי מפני
גוה" - מפני גאותן של ישראל, שנתנה לעכו"ם. נמצא שהגאווה
דקדשה של ישראל נפלה אליהם, ועל כן כשחוזרים עכו"ם
ומתגירין, הם מביאין עמהם גאווה שהיתה אצלם כנ"ל, ומכניסין
בישראל גאווה:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ג עקר גדול האמונה היא בבחינת: "אמונתך בלילות" הינו כל
מה שנדחה והולך חלק מהלילה ונתקרב אל אור היום נתגדל
האמונה ביותר, עד שבאור היום אז נתגדל האמונה בשלמות
בבחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך. ואז היא עקר צמיחת
הרפואה בבחינת: "אז יבקע פשח אורך וארכתך מהרה
תצמח", וכמו כן על-ידי התגלות העצה שהוא גם כן בבחינת

התגלות האור מן החשך על ידי זה נתגדלת גם כן האמונה ועל ידי זה עקר הרפואה כנ"ל:

ד על ידי נפילת האמונה הקדושה על ידי זה נעשה ונתחזק אמונות כזביות. וכן להפוך בשמעלין ומתקנין האמונה הקדושה על ידי זה נחלשין ונופלין האמונות כזביות וחוזרים ושבים העכו"ם מאמונות כזביות שלהם לאמונתנו הקדושה ונעשין גרים. ולפעמים נעשה גרים בכח דהינו אף על פי שאינם באים להתגיר מפש בפעל אף על פי כן מכירים שם במקום שהם את השם יתברך. ויודעים ומאמינים שיש יחיד קדמון יתברך. ולפעמים נעשה גרים בפעל מפש שבאים ומתגירים מפש:

ה אלו הגרים הם קשים ומזיקים לישראל כי הם מכניסין גאווה בישראל.

ו על ידי הגאווה שנכנסת בישראל על ידי הגרים כנ"ל, על ידי זה מקבלין חרב הגאווה בחינת ואשר חרב גאותך מנהיגי הדור של שקר שמתגאים על הדור בחנם, כי לא נתן להם גדלה מן השמים כלל, ויש כח לאלו המנהיגים אפלו להעניש את מי שאינו רוצה להכניע עצמו תחת ממשלתם. ובאמת אין זה נקרא מעניש אלא מזיק כי הם מזיקי עלמא. וכל הכח הזה הם מקבלין על ידי חרב הגאווה הנ"ל:

סדר ימי מוהר"צ ר' חיים פני:

צד וכשנכנסתי לדירתי הנ"ל עזרני השם יתברך שעשיתי מחצה בתוך ביתי כדי שיהיה לי מקום מיחד לעבודתו יתברך והעקר בשביל התבודדות ואחר כך ראיתי שבני הבית מבלבלין אותי, חזקני השם יתברך לבטח בו והתחלתי לעסוק לבנות לי חדר מיחד לגמרי בתוך הבית שהיה רחוק מחדר דירת בני הבית

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קנב - וְנֹאמַר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָ"ל "עֲדָה לְעַמִּי מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְנֹאמַר בְּסוֹף הַקִּיץ הַנִּ"ל, וְזֶה הָיָה לִי לִישׁוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלְאָה בְּלִי
שְׁעוֹר וְאִז רָאִיתִי בְּחוּשׁ כַּמָּה וְכַמָּה צָרִיכִין לְקוֹזֹת לַה' וְלִבְלִי
לְהִתְיַאֵשׁ מִישׁוּעָתוֹ בְּשׁוּם דְּבָר אֶף עַל פִּי שְׂרוּאִין שְׁעוֹבְרִין יָמִים
וְשָׁנִים הַרְבֵּה וְהִישׁוּעָה רְחוּקָה, אֶף עַל פִּי כֵן צָרִיכִין לְקוֹזֹת וְלַחֲזוֹר
וְלְקוֹזֹת עַד יִשְׁקִיף וְיִרְאֵה ה' מִשָּׁמַיִם כִּי יִדְעֵתִי בְּנַפְשִׁי כַּמָּה וְכַמָּה
יָמִים וְשָׁנִים שְׁהֵייתִי מְצַפֶּה לְזֶה שְׁיִהְיֶה לִי חֶדֶר מִיְחָד, וְעֵינַי הָיוּ
כְּלוֹת לְזֶה זְמַן זְמַנִּים טוֹבָא וְתוֹחֲלֵתִי הִיָּתָה נְכוֹזָה עַד שְׁכַמְעַט
נִתְיַאֲשֵׁתִי מִזֶּה וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַב רַחֲמָיו וְנִפְלְאוֹתָיו חָמַל עָלַי
בְּזִכּוֹתָיו הַגְּדוֹל זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה, וּבְזִכּוֹת הַרְבֵּים, וְנָתַן לִי דִירָה וְחֶדֶר
מִיְחָד נָאֵה וּמְתָקֵן מְאֹד לְפָנַי וְעַל יְדֵי זֶה הֶחְיִיתִי עֲצָמִי הַרְבֵּה
וְנִמְרָתִי שָׁם בְּעֶזְרַתוֹ הַגְּדוֹל יִתְבָּרֵךְ כַּמָּה סְפָרִים נִפְלְאִים קְדוּשִׁים
וְנוֹרְאִים מְאֹד מֵה שְׁשַׁמְעֵתִי מִמֶּנּוּ זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה וּמֵה שְׁחִדְשֵׁתִי
בָּהֶם בְּחֶסֶדוֹ הַגְּדוֹל יִתְבָּרֵךְ:

צֶה בְּשָׁנַת תַּקַּע"ד הַנִּ"ל הִיָּתָה הַחֲתָנָה שֶׁל בֵּיתוֹ מֵרַת חֵיָה הַנִּ"ל
בְּקַהֲלֵת־קֹדֶשׁ מְדִוְעֵדִיבְקַע, וְהַחֲפָה הִיָּתָה בְּיוֹם חַמִּישִׁי ב' אֱלוּל
וְשַׁמְחָנוּ שָׁם הַרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְעַל שִׁבְת־קֹדֶשׁ נָסַעְנוּ
לְטַשְׁעֵרִין שְׁשָׁם יָשָׁב חוֹתָנָה רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף הַנִּ"ל:

צו בְּשָׁנַת תַּקַּע"ה הִתְחִילוּ הַתְּפִלוֹת לְהִתְיַסֵּד:

צו בְּשָׁנַת תַּקַּע"ו נִדְפְּסָה הַסֵּפֶר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־זוֹת:

צֶה בְּשָׁנַת תַּקַּע"ז הִתְחִלְתִּי לְמַסֵּר הַתְּפִלוֹת לְאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ
לְהַעֲתִיקָם לְעֲצָמָם וּלְאֲמָרָם, וְאִז הִיָּתָה הַנְּשׂוּאִין שֶׁל בְּנֵי שְׁכֵנָא
שְׁיַחֲיָה, וְכֵן בְּשָׁנַת תַּקַּע"ח עָסַקְתִּי בְּזֶה הַרְבֵּה וְאִז בְּשָׁנָה הַנִּ"ל
מִסְרָתִי הַתְּפִלָּה שֶׁל הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שְׁצוּהָ הוּא זְכוּרֹנוּ
לְבִרְכָה לְאֲמָרָם בְּשִׁבְלֵי מְקָרָה לִילָה חַם וְשָׁלוֹם, וְעַל קְבָרוֹ הַקְּדוּשׁ
שְׁנִקְרָא תַקּוֹן הַכְּלָלִי:

צט בשנת תקע"ט התחלתי לעסק בהעמדת הדפוס בביתי כדי לחזור ולהדפיס הספרים הקדושים שלו בכמה וכמה תקונים נפלאים, והיה לי מלחמות גדולות בזה ומניעות רבות ועצומות בלי שעור ובישועתו הנפלאה חפץ ה' בידי הצליח וגמרתיו העסק בשלש שנים דהינו משנת תקע"ט עד סוף שנת תקפ"א, שאז נגמרו בכי טוב הדפסת הספרים הקדושים לקוטי מוהר"ן הראשון והתנינא וספר האלף בית עם שמות הצדיקים בכמה הוספות טובות וגם בני שכנא שיחיה הדפים שלא בידיעתי התקון הכללי הנ"ל וזה היה צמיחת הישועה של הדפסת התפלות ואחר כך בשנת תקפ"ב בתחלתו התחיל בני הנ"ל תכף להדפיס כל התפלות אך היו מניעות עצומות מאד ולא נגמרו כי אם עשרים ושתים תפלות ובאותה השנה היא שנת תקפ"ב נסעתי לארץ ישראל עם רבי יהודה אליעזר הנ"ל וזכיתי להיות על אדמת הקדש וחזרתי משם באותה השנה:

סדר לקוטי עיצות היומיו:

נח יש שדה העליונה ששם גדלים כל הנשמות, ואלו הנשמות צריכים בעל השדה שייעסק בתקונם. וצריך כל אחד שרוצה לרחם על נשמתו, לבקש ולהתחנן הרבה לפני השם יתברך כל ימיו שיזכה להתקרב להצדיק הזה שהוא בעל השדה, שהוא מסתכל על כל אחד להביאו אל התכלית האמתית שהוא כולו טוב כולו אחד, שעל ידי זה התפלה בתכלית השלמות (עין תפלה נח). כי אי אפשר לבוא אל התכלית הטוב הנצחי כי אם על ידי הצדיק הזה שהוא בחינת בעל השדה העליונה (שם סה).

נט דבר גדול מאד להיות אצל הסתלקות הצדיק אפלו מי שאינו תלמידו. כי נתגלה אז הארה גדולה מאד והוא טובה גדולה לכל

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קנ"ד זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר מִזֶּה רִצְוֹת שִׁדְדֵי מִקֻּוּה שִׁדְדֵי מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַלֵּי
זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר עִי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

מִי שֶׁנִּמְצָא שָׁם, וְזוֹכִין עַל יְדֵי זֶה לְאַרְיכוֹת יָמִים. אֲךָ הַתְּלִמִּידִים
הָעוֹמְדִים אֲזוּ בְּשַׁעַת הַסִּתְּלָקוֹת הַצְּדִיק, מִגִּיעַ לָהֶם הָאָרֶץ גְּדוּלָה
מְאֹד בְּיֹתֵר, וַיְכֻלִּין לְזִכּוֹת אֲזוּ לְקַבֵּל פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחֹו שֶׁל רַבּוֹ,
וּבְלִבָּד כְּשֶׁהֵם מְקַשְׁרִים בּוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב כְּעֲנָפִים בְּאֵילָן, עַד שֶׁהֵם
מִרְגִּישִׁים כָּל הָעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת שֶׁיֵּשׁ לָרַבִּים אֲפִלּוֹ בְּשַׁעַת שְׂאִינָם
אֲצִלּוֹ. וְאֲזוּ יְכוּלִּין לְהִיזוֹת שֶׁהַתְּלִמִּיד יִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה וַיַּעֲשֶׂה עֲבוֹדוֹת
וְצַדִּיקוֹת יוֹתֵר מִרַבּוֹ, וּבְאַמֶּת הַכֹּל בְּרוּחַ שֶׁל רַבּוֹ (שֵׁם סו).

ס צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ בְּכָל פַּעַם וְעַל יְדֵי שְׂרָגִיל
בְּיֹתֵר לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ, עַל יְדֵי זֶה יוֹכֵל לְזִכּוֹת לְבַחֲיַנַּת פִּי שְׁנַיִם
בְּרוּחַ שֶׁל רַבּוֹ (שֵׁם).

סא עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם יִתְגַּלֶּה רַק
לְעֵתִיד בְּיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, כִּי אֲזוּ יֵרְאוּ הַכֹּל אֶת גְּדֻלַּתָם
וְתַפְאֲרָתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים וְהַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָם,
מָה רַב טוֹב הַצָּפוֹן לָהֶם. וְכֵן לְהַפְּךָ יֵרְאוּ הַכֹּל מִפְּלַת הָרָשָׁעִים כִּי
אֲזוּ יִהְיֶה יוֹמָא דְּדִינָא רַבָּא, שִׁיְהִיָּה הָאָדָם נִדוּן עַל כָּל מַעֲשֵׂה עַל
כָּל פְּרָט וּפְרָט וְלֹא יוֹתֵרוּ לוֹ עַל שׁוֹם דְּבָר קָטָן כִּי אִין שְׂכַחַה לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל יִהְיֶה נִזְכָּר לוֹ אֲזוּ. וְאֲזִי יֵרְאוּ הַחֲלוּק שְׁבִין צְדִיק
לְרָשָׁע, וּבִין מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַתְּקָרֵב וְלְהַתְּחַבֵּר לְצְדִיקֵי אֶמֶת, וּבִין מִי
שֶׁחֲלַק עֲלֵיהֶם, וְאֲזוּ יִתְהַפְּכוּ הַכֹּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲפִלּוֹ אוֹמוֹת
הָעוֹלָם, וַיִּקְרְאוּ כָּלָם בְּשֵׁם ה'. וְעַל יְדֵי שֶׁמִּתְפַּלְּלִין בְּאַמֶּת לַה' לְבַדּוֹ
בְּלִי שׁוֹם פְּנִיָה בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם, עַל יְדֵי זֶה זֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינָה
זֹאת שֶׁל עוֹלָם הַבָּא גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה דְּהֵינּוּ שִׁיְהִיָּה מִפְּלַת לְרָשָׁעִים
גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה עַד שֶׁיִּכְרַחוּ כָּלָם לָשׁוּב אֶל ה', וְעַל יְדֵי זֶה נִשְׁלָם
הַדְּבָר דְּקִדְשָׁה וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל, דְּהֵינּוּ
לְגַמֵּר בְּפַעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה שְׂחוֹשָׁק לְעֲשׂוֹת (שֵׁם).

סדר ספורי מעשיות הימני:

וְהָלְכוּ לָהֶם וְהָיוּ הוֹלְכִים בְּדַרְכָּם, וְהָיוּ מִתְאַוִּים מְאֹד לְמַצֵּא אֵיזָה חֵיָה אוֹ בְּהִמָּה לְנַסּוֹת אֶת הַכְּלִי הַנֶּ"ל אִם תּוּכַל לְנַגֵּן כַּנֶּ"ל, אֲךָ עֲדִין לֹא הָיוּ רוֹאִים שׁוּם מִין חֵיָה אַחֲר־כֵּן בָּאוּ יוֹתֵר לִישׁוּב וּמְצִאוּ אֵיזָה בְּהִמָּה, וְהִנִּיחוּ הַכְּלִי עָלֶיהָ וְהִתְחִילָה לְנַגֵּן כַּנֶּ"ל וְהָיוּ הוֹלְכִים וּבָאִים, עַד שֶׁבָּאוּ אֶל הַמְּדִינָה הַנֶּ"ל וְאוֹתָהּ הַמְּדִינָה הָיָה חוֹמָה סָבִיב לָהּ, וְאִין נִכְנָסִין אֵלֶיהָ כִּי אִם בְּשַׁעַר אֶחָד, וְצָרִיכִים לְסַבֵּב כַּמָּה פְּרָסְאוֹת, עַד שֶׁבָּאִין אֶל הַשַּׁעַר לְכַנֵּס אֶל הַמְּדִינָה; וְהָלְכוּ וּסָבְבוּ, עַד שֶׁבָּאוּ אֶל הַשַּׁעַר בְּבוֹאָם אֶל הַשַּׁעַר, לֹא רָצוּ לְהִנִּיחַ אוֹתָם לְכַנֵּס, הָיוּת שֶׁהַמֶּלֶךְ שֶׁל הַמְּדִינָה מֵת, וְנִשְׁאַר הַבֶּן מֶלֶךְ, וְהִנִּיחַ הַמֶּלֶךְ צוֹאָה: בְּאֲשֶׁר שָׁעַד עֲכָשׁוּ הָיוּ קוֹרְאִין אֶת הַמְּדִינָה (דָּאם נִיירִישֶׁע לֹאנְד און דֶּער קְלוֹנִיר מְלָכוֹת) [מְדִינָה טַפְשִׁית וּמֶלֶךְ חָכֵם], עֲכָשׁוּ יֵהֵא קוֹרְאִין אוֹתָהּ לְהַפְּךָ (דָּאם קְלוֹנֶע לֹאנְד און דֶּער נִיירִישֶׁער מְלָכוֹת) [מְדִינָה חֲכָמָה וּמֶלֶךְ טִיפֶשׁ], וּמִי שִׁיחְגַּר מְתַנְּיוּ לָזָה, שִׁיחְזֹר הַשֵּׁם לְקַדְמוֹתוֹ, דִּהְיִינוּ שִׁיחְיוּ חוֹזְרִים וְקוֹרְאִים אֶת הַמְּדִינָה בַשֵּׁם הָרִאשׁוֹן, דִּהְיִינוּ מְדִינָה טַפְשִׁית וּמֶלֶךְ חָכֵם הוּא יֵהִי מֶלֶךְ, עַל כֵּן אִין מְנִיחִין שׁוּם אָדָם לְכַנֵּס אֶל הַמְּדִינָה, כִּי אִם מִי שִׁיחְגַּר מְתַנְּיוּ לָזָה; עַל כֵּן לֹא רָצוּ לְהִנִּיחַ אוֹתוֹ לְכַנֵּס וְאָמְרוּ לוֹ: הֵאֲתָה יְכוּל לְחַגֵּר מְתַנְּיָךְ לָזָה, לְהִחְזִיר אֶל הַמְּדִינָה הַשֵּׁם הָרִאשׁוֹן? וּבּוֹדָאִי אִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִים עֲצָמוֹ לְדַבֵּר כִּזֶּה, וְלֹא יְכָלוּ לְכַנֵּס וְהִסִּיתוּ הָעֶבֶד הַנֶּ"ל, שִׁיחְזֹרוּ לְבֵיתָם, אֲךָ הוּא לֹא רָצָה לְחַזֵּר מִחַמַּת שֶׁהָאָדָם הֵיעַר אָמַר לוֹ שִׁילָךְ לְמְדִינָה זוֹ, וְשָׁם יְבוֹא לְגַדְלָה שְׁלוֹ.

סדר שְׁלָחוּ עֲרֹף הַיָּמִיני:

(ה) תנור וכירים חדשים אין סכין אותם בשמן ולא טשין אותן במטלית אבל מותר להסיקן אפילו היסק ראשון ובלבד שלא יפיגם בצונן כדי לחסמן ואם הוסקו יותר מדאי והוצרכו להפיגם

בצונן כדי לאפות בהם מותר לפיכך מותר לשרות במים המכבדות שמכבדין בה התנור אע"פ שמכבה: (ו) מותר לאפות תנור מלא פת אעפ"י שאינו צריך אלא פת אחד ודוקא בתנוריהם שהיו קטנים והיו מדבקים הפת בדפנותיהם ומתוך שהוא מלא אין מקום לחומו להתפשט והפת נאפה יפה אבל בתנורים שלנו אין לאפות יותר ממה שצריך: (ז) מותר לסתום פי התנור בטיט ורפש שעל שפת הנהר והוא שרככו מאמש או עשה בו סימן ונתקו לצד אחד אבל לגבל טיט ביום טוב אסור ומותר לגבל אפר לסתום בו פי התנור:

סימן תקח (ח) אין מלבנים את האבנים לצלות או לאפות עליהם מפני שמחסמן ואין שוברים את החרם ואין חותכין את הנייר לצלות עליהם ואין פוצעין את הקנה לעשותו כמו שפוד לצלות בו: (ט) פוצעים אגוזים במטלית ולא חיישינן שמא תקרע:

סימן תקט (י) שפוד שנרצף אע"פ שהוא יכול לפשטו בידו אין מתקנין אותו: הגה ודוקא שיכול לצלות בו בלא תיקון אבל אם אינו יכול לצלות בו כך ונשבר ביום טוב מותר לתקנו (טור) ואין מורין כן לרבים (רבי ירוחם ח"ג) שלא יבואו לתקן גם כן בנשבר מערב יום טוב והוא הדין לכל המכשירין שאי אפשר לעשותן מערב י"ט: (כ) שפוד שרוצים לצלות בו והיה ארוך יותר מדאי אסור לחתכו ולא לשרפו אין משחיזין את הסכין במשחזת שלה אבל מחדדה על גבי העץ או חרם או אבן ואין מורים דבר זה לרבים כדי שלא יבאו לחדדם במשחזת במה דברים אמורים כשיכולה לחתוך בדוחק או שנפגמה אבל אם אינה יכולה לחתוך כלל אין משחיזין אותה אפילו על העץ שמא יבא להשחיזה במשחזת: (ג) עופות

שממלאים אותם בשר וביצים מותר בח"ב בשם הראב"ד וכ"כ הכל בו לתפרם ביו"ט והוא שיתקן מערב יום טוב החוט וישימנו במחט ויזהר שלא יחתוך החוט ביום טוב: הגה וכן נהגו לשרוף החוט הנשאר בעוף לאחר שתפרו בו: (ד) מותר לחתוך ביום טוב אגד גדיים ועופות מקולסים וחוטים תפורים וכן יכולים לשרוף פתילה או סמרטוט שקושרים בו העוף: (ה) מותר ללבן ביום טוב כלי ברזל שאפו בו פלאדי"ן של גבינה ואחר הליבון יאפה בו פשטיד"א של בשר והוא שכשיתלבן יתנו אותו על המאכל מיד אבל אם הוא בלוע מנבילה וכיוצא בה אסור ללבנו אפילו לאפות בו דבר היתר: הגה והוא הדין דאסור להגעיל כלי ביום טוב (מרדכי סוף ע"ג וא"ז והגהות מיימוני פ"א) ומותר ללבן שפוד שצלו בו בשר שאינו מלוח ורוצה לחזור ולצלות בו ביום טוב (מהרי"א מפראג): (ו) אין נוקבין נקב חדש בחבית ביום טוב: (ז) להטביל כלי חדש ביום טוב דינו כמו בשבת כדאיתא בסימן שכ"ג סעיף ז': הגה ודין הדחת ושפשוף כלים ביום טוב דינו כמו בשבת כדאיתא סימן שכ"ג ומותר לטלטל מוקצה לצורך אוכל נפש ושמחת יום טוב (מרדכי פ' בכל מערבין וב"י בשם התוספות פ"ק דביצה):

סימן תקי (א) מוללין מלילות ומפרכין קטניות כדרכן ביום טוב ומנפח מעט מעט ואוכל ואפילו בקנון ותמחוי אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה:

סדר לקוטי תפלות הימים:

קנג: חוּסָה עֲלֵינוּ רַחֵם עֲלֵינוּ חֲמַל עֲלֵינוּ, כָּרַב רַחֲמֶיךָ כְּעֵצֶם חֲמֻלְתֶּךָ כְּגֹדֶל חֲסֶדְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מִהָרָה מִנְהִיג אֲמָתִי שִׁיְהִיָּה רַחֲמָן גָּדוֹל בְּאֵמֶת, וַיֵּדַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הַרְחֲמָנוֹת, אֵיךְ לְרַחֵם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וַיִּכְנִים בָּנוּ הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ, וַיּוֹרָה אוֹתָנוּ דָרֶךְ וְעֵצָה שְׁלֵמָה, וַיּוֹצִיאֵנוּ בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל מִכָּל הַחַטָּאִים וְעוֹזְנוֹת וּפְשָׁעִים,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וַיִּגְרַשׁ וַיִּבְטַל מֵאַתָּנוּ אֶת כָּל הָרוּחַ שְׁטוֹת שְׂנֵדֶבֶק וְנֶאֱחָז בָּנוּ, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה וְלֹא נַחֲטָא עוֹד, וְלֹא נַעֲשֶׂה עוֹד הָרַע בְּעֵינֵינוּ, אִם אֲזוֹן פָּעֲלָנוּ לֹא נוֹסִיף, "שְׁמָרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילָנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְךָ" כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחָמְנוֹת שֵׁישׁ עַל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אָנוּ הוֹלְכִים בְּעוֹלָם הַזֶּה נֶעַ וְנָד מְבַלְבָּל וּמְטָרֵף, "כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה" וּכְבָר חָלְפוּ וְעָבְרוּ עָלֵינוּ יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ:

קַנְד: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, עוֹרְרָה נָא בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ אֶת הַמְּנַהִיג הָרֵאשׁוֹן הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא מִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם עִם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם הַכְּלוּלִים בּוֹ, שִׁיעֲמָדוּ בְּעִזְרַתְנוּ וַיִּגְמְרוּ מִהָרָה מָה שֶׁהִתְחִילוּ לְקַרְבָּנוּ אֵלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְלִהְיוֹתֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

קַנְה: וְעַתָּה אָרִים קוֹלִי וְאֶקְרָא אֲלֵיהֶם בְּקוֹל מַר וְאֶעַן וְאֹמֵר, צְדִיקֵי יִסּוּדֵי עוֹלָם, אֲבִירֵי הָרוּעִים, מְנַהִיגֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דוֹר וָדוֹר, קוֹמוּ נָא עִמָּדוּ נָא, עוֹרְרוּ נָא, הִתִּיצְבוּ נָא, חֲלוּ נָא פְּנֵי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיוֹן, עִמָּדוּ נָא בְּעִזְרַתְנוּ בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת בְּעוֹקְבָא דְּמְשִׁיחָא, אוֹלֵי יָחוּם עִם עָנִי וְאֲבִיוֹן אוֹלֵי יִרְחָם כִּי הֲלֹא אַתֶּם בְּעִצְמְכֶם הוֹדַעְתֶּם לָנוּ שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת לְהַנְשָׁמָה כְּשֶׁמִּסְתַּלְקָת לְמַעְלָה, שֶׁתְּהִיָּה רַק לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה, אֲפֹלוּ אִם נִסְתַּלְקָה לְמָקוֹם שְׁנִסְתַּלְקָה, רַק עִקַּר שְׁלֵמוֹת הַנְשָׁמָה הוּא כְּשֶׁהִיא לְמַעְלָה לְמַעְלָה שֶׁתְּהִיָּה לְמַטָּה לְמַטָּה גַּם כֵּן, וְתֵאִיר בְּבִנֵי עוֹלָם הַזֶּה הַשְּׁפָל, לְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵעוֹנוֹנוֹת, וְלִהְיוֹת בָּהֶם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ, לְהוֹדִיעֵם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים, לְדַעַת כִּי יֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ כִּי אַתֶּם יוֹדַעְתֶּם כִּי עִקַּר תְּעִנוּגָיו וְשַׁעֲשׁוּעָיו שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא רַק כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה הָעֲבוּדָה שֶׁל עוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, כִּי יֵשׁ לְהַשֵּׁם

יִתְבָּרַךְ מִלְאָכִים וְשָׂרְפִים וְאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ וְעוֹלָמוֹת הַרְבֵּה
 שְׁעוֹבָדִים אוֹתוֹ תָּמִיד, וְעוֹשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנָם, וְאֵף עַל
 פִּי כֵן עָקַר תִּעְנוּגָיו וְשִׁעְשׁוּעָיו יִתְבָּרַךְ כְּשִׁעוּלָה לְמַעְלָה הָעֲבוּדָה
 שֶׁל עוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה, כְּאֲמֹר: וְאָבִיתָ תְּהַלָּה מִגּוֹשֵׁי עֶפְרַיִם, מִקְרוּצֵי
 חֲמַר, מִגְּלוּמֵי גּוֹשׁ, מִחֲסֵרֵי דַעַה, מִרִיקֵי שֶׁכֶל, וְהִיא תְּהַלָּתְךָ:

קִנּוּ: וְעַתָּה עַתָּה, אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ, אֲבוֹתֵינוּ הוֹדֵינוּ זִיוֵינוּ
 וְתַפְאֲרֵינוּ, עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ, אֶן פְּנִיתֶם אֶן פְּנִיתֶם, עַל מִי עֲזַבְתֶּם
 אוֹתָנוּ, עַל מִי נִטְשַׁתֶּם מְעַט הַצֵּאֵן הַזֶּה, בֵּין דְּבִים וְאֲרִיֹת וְחַיֹּת
 רָעוֹת רַבִּים מְאֹד, וְהֵיכֵן הִיא הַהֲשָׂאָרָה שֶׁהֲשֵׂאתֶם אַחֲרֵיכֶם
 לְהִנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל בְּמִקּוֹמְכֶם, כְּמוֹ שֶׁאַתֶּם רוֹצִים בְּאַמְתִּי, כִּי
 נִשְׂאֲרָנוּ כַּתָּרֵן בְּרֹאשׁ הָהָר וְכִנָּם עַל הַגְּבָעָה וְלָמָּה "תְּהִיָּה עֵדֶת ה'"
 כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה הַמְזַכֵּרִים אֶת ה', אֵל דְּמִי לָכֶם" אֵל
 תַּחֲרִישׁוּ וְאֵל תִּשְׁקֹטוּ, עַד אֲשֶׁר יִשְׁלַח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב וּמְנַהִיג
 אֲמַתִּי, לְהַצִּילָנוּ מִעֲוֹנוֹת וּמִחַטָּאִים, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׁבַע עוֹלָם,
 וַיִּקְרְבוּנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלַעֲבוּדָתוֹ חֵישׁ קַל מִהָרָה וּכְאֲשֶׁר הִחַלְתֶּם
 חֲסִדְכֶם עִמָּנוּ כֵּן תִּגְמְרוּ בְּעֵדְנוּ, וּמָה שִׁתְּהִיָּה הוּא שִׁתְּהִיָּה, שְׁנִזְכָּה גַם
 בַּדּוֹר הַזֶּה לְמְנַהִיג אֲמַתִּי שִׁתְּהִיָּה בְּבַחֲיִנַת מִשְׁהָ, כִּי אֶתִּפְשֹׁטוֹתָא
 דְּמִשְׁהָ בְּכָל דְּרָא וְדָרָא, וּכְבָר הַבְּטַחְתָּנוּ שְׁלֵא תַעֲזֹבוּ אוֹתָנוּ
 לְעוֹלָם:

קִנּוּ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַל הַרְצוֹן בְּעַל הַטּוֹב וְהַחֶסֶד
 בְּעַל הַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְזַכֵּנוּ נָא בְּכַח
 וְזִכּוֹת חֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקֶיךָ עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ יִרְאֶיךָ וְתַמִּימֶיךָ אֲשֶׁר הֵם
 הָאוֹצָר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָךְ וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מֵאוֹצָרֵם הַטּוֹב יִרְאֵה
 וּפַחַד וְאִימָה מִשְׁמַךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, שְׁנִזְכָּה שִׁתְּהִיָּה לָנוּ יִרְאֵת
 שָׁמַיִם בְּאַמְתִּי, וְתְהִיָּה יִרְאֵתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נַחֲטָא עוֹד לְעוֹלָם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קס ◀ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צחד מלפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יִרְאֶתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד, יִרְאֶה תִּתְאַה וְיִרְאֶה עֲלֶיךָ,
יִרְאֶת הָעֲנָשׁ וְיִרְאֶת הָרוּמּוֹת וְנִזְכָּה מֵעֲפָתָה לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת
בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבְאַהֲבָה, וְלֹא נָסוּר מִרְצוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל, עַד
שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי הַיִּרְאָה שְׁלֵמָה לְהַעֲמִיד בָּנִים וְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים
בְּעוֹלָם, שְׁיִזְכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֲנִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהַכְנִים
הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה בְּבָנֵינוּ וְיִוָּצְאֵי חֲלָצֵינוּ וּבְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים, כְּמוֹ
שְׁכַת־טוֹב: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ" וְכָל דְּבוּרֵנוּ וְעִסְקָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם יִהְיֶה רַק בְּתוֹרָתְךָ וְעַבּוּדְתְךָ, שְׁנִזְכָּה תָּמִיד שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד
יַעֲסֹק וַיִּדְבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֶת שָׁמַיִם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וַיִּקְבְּלוּ דִין מִן
דִּין תּוֹרָה וְדַעַת אֱלֹקִים וְיִרְאֶת שָׁמַיִם, וַיַּעֲזֹר וַיִּזְרֹז וַיַּחֲזֹק כָּל אֶחָד
וְאֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי כָּבֵד גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי
חֲכָמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, שְׁזֶה עֵקֶר הַהַשְׁאָרָה וְהַחֲלִיפוֹת שְׁנֵשְׂאָר מִן
הָאָדָם אַחַר מִיתָתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֵין נִשְׂאָר מִן הָאָדָם כְּלוּם
בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחַר פְּטִירָתוֹ כִּי אִם דַּעַתוֹ וְדְבוּרָיו הַקְּדוֹשִׁים שְׁזִכָּה
לְהַאִיר בְּחֲבֵרָיו וּבָנָיו וְהַזְהִרָתָ אוֹתָנוּ שְׁכָל אָדָם צָרִיךְ לַעֲסֹק בְּזֶה,
אַפְלוֹ הַפְּחוֹת שְׁבַפְּחוֹתִים, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ דַּעַת
וְדְבוּרִים קְדוֹשִׁים מֵהַ שְׂאִין בְּחֲבֵרוֹ, וְצָרִיךְ לְהַאִיר דַּעַתוֹ בְּחֲבֵרוֹ
וּבְבָנָיו וּבְכָל הָעֲנָפִים הַשְּׂיָכִים לְנִשְׁמָתוֹ, כִּי זֶה עֵקֶר יֵשׁוּב הָעוֹלָם,
כְּשֶׁהָעוֹלָם יוֹדְעִין מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה: